

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **CALDOVÁ Radka**

Obor: Herectví ALD

OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Mgr. Ljubková Marta

Radka Caldová si pro svou DP vybrala nesmírně obtížné, protože velice široké téma: Divadlo jako hra s divákem. Zůstala v rovině „nahození“ několika základních otázek a tezí, které ji bohužel dovedly k trochu banálnímu závěru („Jednoduše divák je nedílnou součástí divadla. Bez diváka by divadlo nebylo. Pokud na divadle není nikdo, kdo by byl divákem, není to divadlo. O divákovi to celé je. Pro diváka to děláme.“ s. 33).

V úvodu se Radka odkazuje na Handkeho *Spílání publiku* a premiérové uvedení této hry; vzápětí přechází ke svým třem klausurním inscenacím (*Journey, Přes les a Breivik*). Ty se snaží poctivě popsat, nepodařilo se jí – zejména v kapitole zabývající se projektem *Přes les* – dospět k příliš srozumitelnému způsobu, jak vysvětlit inscenační výsledek. Silné „dojmy“ jsou v herecké bakalářské práci pochopitelné, bývá příjemné, jsou-li ovšem vyváženy též buď alespoň racionálními, přehlednými informacemi, v lepším případě také kontextualizací nebo dokonce terminologickým či historickým rámcem.

V poslední kratičkové kapitole Zapojení diváka se Radka zabývá vlastními diváckými zážitky a shrnuje, „kdy to vyšlo“ a „kdy to nevyšlo“ – a pokouší se – opět skrze své vlastní prožívání – popsat proč. Téma divácké aktivizace je pro Radku zcela zřetelně palčivé, o to smutnější je, že se nepokusila vykročit z rámce svých vlastních potvrzených/vyvrácených očekávání. Zaráží, že mluví (v souvislosti s klauzurami na KALD) o absentující čtvrté stěně, pohybuje se přece tři roky v prostředí, kde neděláme všichni nic jiného, než že ji bouráme (banálně řečeno).

Ve chvíli, kdy se objeví opravdu palčivá, zajímavá otázka, která umožňuje delší úvahu (anebo volá o příklad z teorie či cizí praxe), Radka ji trestuhodně odbývá: když třeba popisuje, jak adresní byli v rámci Breivika, ptá se, zda by věděla, co dělat, kdyby opravdu někdo zareagoval na jí namířenou zbraň, aniž by se zamyslela nad tím, PROČ a JAK TO, že to v průběhu repríz nikdy nikdo neudělal. Jinými slovy – problém divácké aktivizace tak nepatrně obchází v kruhu, aniž by se pokusila do něj – i třeba s velkým rizikem neúspěchu –

opravdu vstoupit. Kardinální otázky současného alternativního divadla, které pracuje s aktivním publikem, trousí tak mimochodem kolem cesty, aniž by je zvedala a opravdu aktivně se ptala. Zůstává v bezpečí fráze (viz citovaný závěr). Je to škoda o to víc, že Radku vnímám jako pozornou studentku s opravdovým zájmem o věc, jak se ostatně v práci také ukazuje.

Na základě přečteného bych Radce položila otázky, jejichž zodpovězením – jak věřím – dokáže, že téma pro ni není zdaleka vyřešeno:

- 1) Mluvíte o Handkem a jeho Spílání publiku. V jaké situaci a do jakého kontextu tento text přišel a co podle vás pro divadlo ve své době znamenal? Co s ním dnes?
- 2) Mohla byste naznačit, u jakých autorů byste si rozšířila teoretické povědomí o práci s diváky? Kdo z nich vás nejvíce zaujal a proč?

Práce splňuje požadavky na ni kladené a k obhajobě ji doporučuju.

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 9. 6. 2019

Marta Ljubková

.....

p o d p i s